

Grupp 5

FCI-nummer 89

FCI-standard på spanska publicerad 2000-02-04

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1982-05-26

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-10-15

PODenco IBICENCO

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för PODenco IBICENCO

**Ursprungsland/
hemland**

Spanien

Användningsområde

Jakthund i rasens hemland, i andra länder ofta sällskapshund

FCI-klassifikation

Grupp 5, sektion 7

Bakgrund/ändamål

Podenco ibicenco härstammar från de spanska öarna Mallorca, Ibiza, Menorca och Formentera (de s.k. Balearerna), där den är känd under sitt mallorquinska namn, "Ca Eivissenc". Den är också vanligt förekommande på det spanska fastlandet i Katalonien och runt staden Valencia samt i franska Roussillon och Provence, där under namnen Mallorqui, Xarnelo, Mayorquais, Charnegue, Charnegui och Balearhund. Rasen fördes troligtvis till de baleariska öarna av fenicier och kartager, kanske också av romare. Podenco ibicenco är en primitiv och hårdig representant för en av de allra äldsta, fortfarande existerande, hundtyperna. Avbildningar av hundtypen finns i faraonernas gravar och på museiföremål från ca 3 400 f. Kr och framåt.

Podenco ibicenco används i sitt hemland huvudsakligen för jakt på kanin, utan skjutvapen, såväl under dagtid som på natten. Rasen har ett enastående bra väderkorn och god hörsel, egenskaper som den under jakt använder sig mer av än av synen. Den spårar och finner därför sitt byte med lätthet även i tät vegetation. På grund av sin smidighet och list fångar de snabbt bytet, särskilt när flera hundar jagar tillsammans. När en hund indikerar ett byte omringas den av de andra som håller ett visst avstånd och väntar. Hundarna skäller bara när de ser eller hör bytet, eller när det har omringats. Både när bytet markeras och fångas så viftar hundarna på svansen. Rasen används också för jakt på hare och större villebråd och är en god apportör. Med vissa undantag används endast tikar vid jakt med flera hundar eftersom hanhundar inte samarbetar under jakten utan kan vara bråkiga. När ett sådant "pack" har fångat flera tusen kaniner så händer det att några av hundarna inte längre vill jaga förrän de har haft en längre viloperiod, vilket på spanska kallas enconillarse.

**Viktiga
måttförhållanden**

Avståndet från nosspetsen till ögonen skall vara lika långt som från ögonen till nackknölen.

Huvud

Som helhet ger det långa finmejslade huvudet intryck av en kon med tvär avslutning nära basen. Huvudet skall vara synnerligen torrt och ganska litet i förhållande till kroppen.

Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara lång och flat med framträdande nackknöl. Pannan skall vara flat och smal.
Stop	Stopet skall vara obetydligt markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara köttfärgad i harmoni med pälsfärgen. Näsborrharna skall vara öppna. Nostryffeln skall vara framskjutande över underkäken.
Nosparti	Nospartiet skall vara långt och smalt med svagt välvd nosrygg.
Läppar	Läpparna skall vara tunna, tätt åtliggande och köttfärgade.
Käkar/tänder	Podenco ibicenco skall ha ett korrekt saxbett med vita och jämnt placerade tänder.
Ögon	Ögonen skall vara snedställda, små och ljust bärnstensfärgade. Färgen påminner om bränt socker och kan vara mer eller mindre intensiv, i harmoni med pälsfärgen. Uttrycket skall visa intelligens, utan högdragenhet, men kan också avspegla rädsla och misstroende.
Öron	De mycket rörliga ståndöronen skall alltid vara upprättstående. De kan vara framåtriktade, lätt horisontella, eller bakåtriktade. När hunden är uppmärksam är öronen helt upprättstående. Till formen liknar öronen en utdragen romb utan den nedre tredjedelen. Öronen skall vara ansatta så att öronbasernas mittpunkter är belägna i linje med ögonen. Öronen skall vara tunna och utan behåring på insidorna. De skall vara medelstora, inte överdrivet stora.
Hals	Halsen skall vara mycket torr såväl i sin övre som i sin undre del. Den skall vara lätt välvd och väl musklad. Längden skall motsvara en fjärdedel av kroppslängden. Halshuden skall vara tätt åtliggande, slät, utan löst halsskinn. Vanligen är pälsen på halsen längre och tätare vid ansättningen i bålen, särskilt hos den slåthåriga varianten.
Kropp	Som helhet skall kroppen vara symmetrisk, lätt konvex, medellång, proportionerlig och kompakt. Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden, några krav på exakta måttförhållanden längd/höjd finns dock inte.
Manke	Manken skall vara väl markerad, hög, torr och lång.
Rygg	Ryggen skall vara lång, plan och smidig med stark och stram muskulatur.
Ländparti	Ländpartiet skall vara välvt, medelbrett, starkt och kraftfullt.

Kors	Korset skall vara kraftigt sluttande med synliga höftbensknölar och stark hård muskulatur.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup men inte nå ned till armbågarna. Den skall vara smal och lång med flata revben. Förbröstat skall vara mycket framträdande med markerad bröstbenspets.
Underlinje och buk	Buken skall vara uppdragen, men inte alltför mycket.
Svans	Svansen skall vara lågt ansatt och lång. Den skall vara något grövre vid svansansättningen och avsmalna mot spetsen. När svansen förs mellan benen och upp mot ryggen skall den vara så lång att den når till ryggraden. I vila skall svansen bäras hängande, i rörelse bärs den i form av en skära med mer eller mindre kraftig böj. Den skall helst inte bäras upprätt eller för mycket ringlad över ryggen. Längst ut mot svansspetsen kan det finnas längre och grövre hårstrån, som står rätt ut, som på ett sädesax.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall vara lodräta och symmetriska. Framifrån sett är frambenen mycket tätt ställda. Helheten skall vara kraftfull, med långa ben som ger intryck av ett slankt, snabbt och ändå starkt djur.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara snedställda, starka och fritt rörliga.
Överarm	Överarmarna skall vara mycket långa. De skall vara raka, starka och placerade mycket nära varandra.
Armbåge	Armbågarna skall vara breda. De skall vara väl åtskilda från kroppen och parallella med kroppens mittlinje. De får aldrig vara lösa.
Underarm	Underarmarna är framifrån sett bredare vid handlovslederna.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara starka, fasta, breda och raka.
Framtassar	Framtassarna skall vara formade nästan som hartassar. Tårna skall vara långa och tätt slutna och mellan dem skall behåringen vara mycket tät. Klorna skall vara mycket starka och är vanligen vita, ibland i överensstämmelse med pälsfärgen. Trampdynorna skall vara mycket hårda.
Bakställ	
Helhet	Bakbenen skall vara lodrätt ställda med långa, starka, flata muskler.
Has/hasled	Hasorna skall vara väl vinklade, breda, lågt ansatta och lodrätt ställda. De skall varken vara utåt- eller inåtriktade.

Baktassar	Baktassarna skall vara formade nästan som hartassar. Tärna skall vara långa och tätt slutna och mellan dem skall behåringen vara mycket tät. Klorna skall vara mycket starka och är vanligen vita, ibland i överensstämmelse med pälsfärgen. Trampdynorna skall vara mycket hårda.
Rörelser	Elastiskt trav är den gångart som föredras. Galoppen är mycket snabb och ger intryck av stor vighet.
Hud	Huden skall vara stram och tätt åtliggande. Hudens pigmentering skall vara rosa, men kan vara av annan färg där pälsfärgen avviker.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen kan vara släthårig, strävårig eller långhårig. <i>Släthårig:</i> Pälsen ska ha en kraftig och blank struktur, den skall inte vara silkesaktig. <i>Strävårig:</i> Pälsen skall ha en hård och mycket tät struktur. Den skall vara något kortare på huvud och öron och något längre på larens baksidor och på svansens undersida. Skägg är mycket önskvärt. <i>Långhårig:</i> Pälsen skall vara mjukare och vara minst 5 cm lång. Huvudet skall vara tätt behårat.
Färg	Mest önskvärt är vitt och rött, eller enfärgat vitt respektive rött. Fawnfärg tillåts ej hos släthåriga, men kan tillåtas hos övriga hårlagsvarianter, under förutsättning att det i övrigt rör sig om en exceptionellt bra individ.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhund: 66–72 cm Tik: 60–67 cm Hundar som över- eller underskrider men ligger nära de angivna storleksgränserna kan accepteras, förutsatt att de är välproportionerliga och estetiskt tilltalande.
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.
Allvarliga fel	<ul style="list-style-type: none"> • Huvud som är kort och brett. • Mycket markerat stop. • Bortfall av en premolar. • Hängöron. • Tunnformad bröstkorg. • Utåtriktade armbågar. • Kohasig. • Utåtriktade tassar. • Korsande tassar och hasor under rörelse.

Diskvalificerande fel

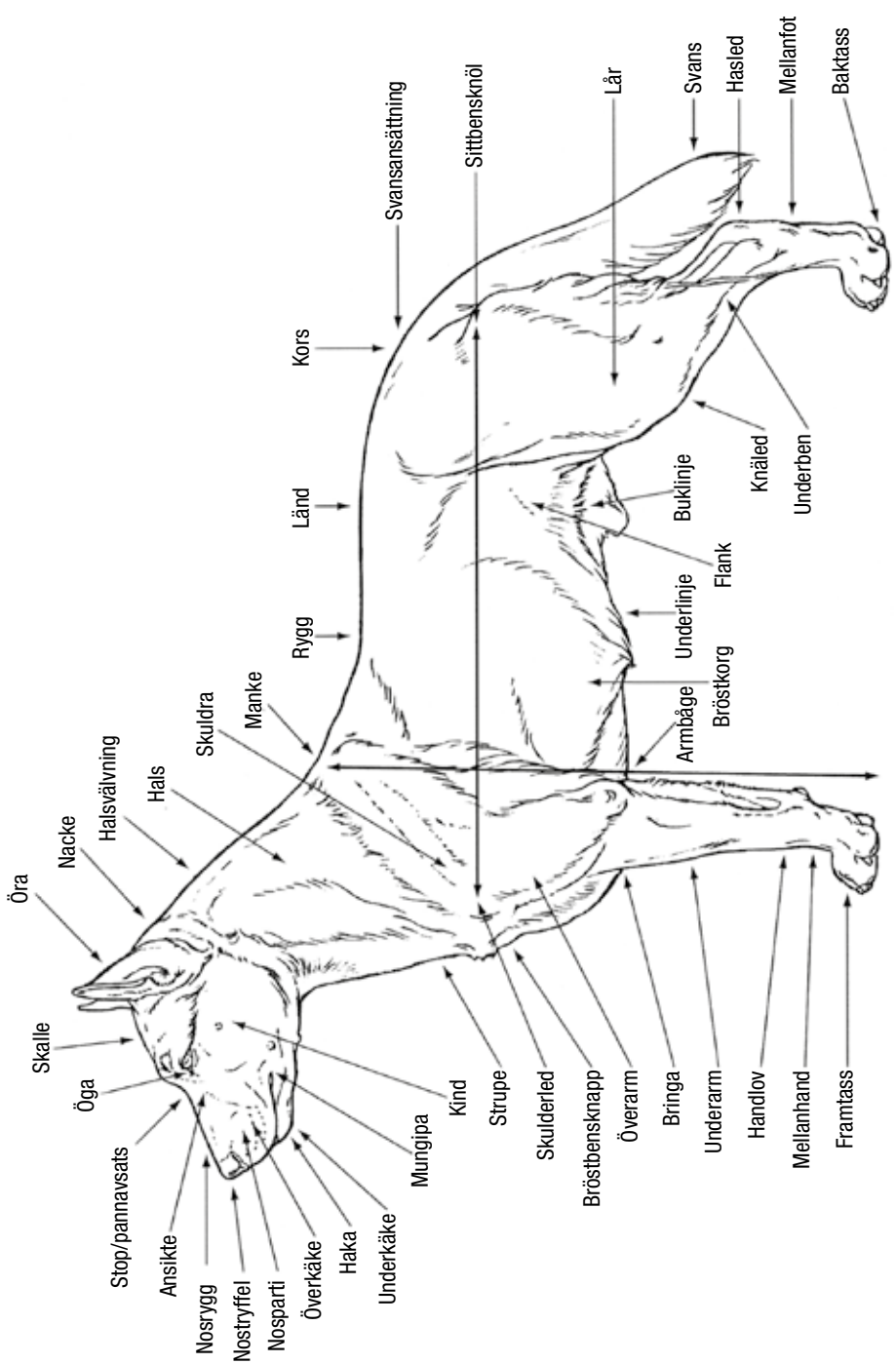
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Mycket hög panna och djupt stop (hjässplanet för högt i förhållande till nosryggen).
- Brun- eller svartfläckig nostryffel.
- Över- eller underbett.
- Brunrött pigment på ögonkanter och läppar.
- Spår av korsning med vindhundsraser: vikta öron; mörka ögon; brett kors; obetydligt förbröst; brett ställda framben; breda lår med tydlig ådring.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964